

naturaligvis til Maaden, hvorpaa de faststaaende Kedler ere anbragte; i hvad Forhold Rappen omkring Kedlen staar til selve Kedlen o. s. v. Jeg tror, at det er et Punkt, hvorom der, dersom det maatte interessere nærmere at komme ind derpaa, vil kunne gives tilstrækkelige Oplysninger af de Medlemmer, der ere kyndigere end jeg paa dette Øbet, og hvis Stemme har en ganske anden Bægt end min. Den anden særlige Grund, som den ærede Minister angav, — den ramte ikke særlig de bevægelige Lokomobiler, men Betalingen af Tilsynet overhovedet, — var, at det var i vedkommende Ciers egen Interesse, at dette Eftersyn fandt Sted, og at han altsaa billigvis maatte betale Noget; men det forekommer mig, at denne lille Ubillighed efter § 16 med de 4 og 6 Kroner faar en meget større Betydning og bliver en langt større Ubillighed overfor de bevægelige Kedlers Ciere, der efter Lovforslaget hvert eneste Aar skulle betale det fuldstændige Syn, og jeg kan for mit Vedkommende aldeles ikke gaa ind paa den Betragtning, at, fordi dette Eftersyn skal være i Vedkommendes egen Interesse, skulde han betale det; thi finder han et saadant Eftersyn af Sagkyndige at være i sin Interesse, saa staar det ham frit for at rekvirere det, naar som helst han vil, og han behøver ikke at ty til den af Regeringen attesterede Sagkyndighed for at faae sin Maskine efterset. Altsaa at sige til Vedkommende: „Du er bedst tjent med at faae Din Maskine efterset af vore Sagkyndige, og derfor skal Du betale“, det forekommer mig ikke at være heldigt. Hvad der endvidere forekommer mig at tale ganske afgjørende imod at stille disse stakkels bevægelige Dampkedler under et saadant særligt Tilsyn, som særligt fortjenende en Mistanke, er dette, at jeg ikke tror, det skal kunne lykkes at paavise et eneste Tilfælde her i Landet, hvor en saadan Kedel er sprængt; i det Mindste er der ikke mig noget saadant Tilfælde bekendt, og jeg tvivler ikke om, at skulde det være bekendt, vilde det ogsaa være blevet særlig fremhævet. Nu kjender jeg meget vel det gamle Ord, at det er forfulde at kaste Brønden til, naar Darnet er druknet; men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa at være næsten uforsvarligt at træffe Foranstaltninger, der ere særlig besværende for dem, der skulle bruge vedkommende Redskab, førend det er notorisk, at der i Virkeligheden flæber nogen overveiene Fare derved. Jeg skal selvfølgelig ikke paaftaa, at fordi disse smaa Dampkedler, haade faststaaende og bevægelige, i Reglen kun tjene Enkeltmand i en privat Drift og ere anlagte saaledes, at de kun true hans egen Eiendom, skulde det være uberettiget fra Statens Side at føre Tilsyn dermed; men jeg skal meget væsentlig hævde, at der er en himmelvid Forskjel paa denne Art Maskiner, en himmelvid Forskjel, efter som de ved deres Veligheden i store folkerige Kvartaler ere faretruende ikke

alene for Menneskeliv udenfor Vedkommendes egen Familie og Husstand, men ogsaa for fremmed Eiendom, eller om det er smaa private Tjenere. I sidste Tilfælde at opstille lignende Regler som for de Maskiner, der arbeide — jeg kunde næsten sige — i offentlig Tjeneste, i den offentlige Trafik, ved at vore anbragte i Passagerdampskibe eller i Lokomotiver til Jernbanebefordring o. s. v., gaar ikke an. Det forekommer mig, at saa længe der Intet foreligger om, at enten selve Konstruktionen af disse Maskiner eller deres Pasning er uforsvarlig, saaledes at større Ulykkestilfælde derved afstedkommes, er det fuldkommen berettiget at fordrø, at de betryggende Foranstaltninger, som det Offentlige træffer overfor dem, ikke maa være mere besværende for Vedkommende end absolut nødvendigt, og at de for bevægelige Kedlers Vedkommende efter dette Forslag ere dette, tror jeg ikke kan modsiges. Det er jo aldeles klart, at dersom Udvalgets Endringsforslag under Nr. 2, som jeg dog ikke haaber, skulde blive forkastet, vilde § 13 for det Første beholde den Sætning, som det under Nr. 2 o er foreslaaet at lade udgaa, og at der desuden til denne Passus kunde heftes en yderligere Bestemmelse, som blev sat i Forbindelse med Udvalgets nye Forslag § 16, er klart. Men jeg haaber som sagt, at der ikke skal blive Spørgsmaal derom. Jeg haaber, at det ærede Landsdømme vil godkjende sit Udvalgs Betragtning af de bevægelige Dampkedlers Stilling overhovedet, og i saa Fald vil jo denne Sætning i § 13 gaa ud, og det forekommer mig, at i saa Tilfælde vilde Lovbygningen blive fuldt saa skjøn, naar Forslaget under Nr. 4 faar den Plads, Udvalget har anvist det, som naar det faar den Plads, den ærede Minister troede rettest at kunne anvise; thi i saa Tilfælde vilde de foregaaende Paragrafer kun komme til at handle om det første Eftersyn, som vedkommende Cier selv maa foranledige, førend hans Maskine maa tages i Brug, hvorimod samtlige Bestemmelser om det senere Eftersyn vilde være samlede i § 16. Iøvrigt er dette jo et Spørgsmaal af meget underordnet Betydning, i alt Fald paa det nærværende Stadium, og det er jo et Spørgsmaal, hvori jeg vel tør antage, at Udvalget i sin Helhed, da Spørgsmaalet kun har en formel Natur, med største Glæde vilde imødekomme den ærede Ministers Ønske.

Jeg skulde meget gjerne følge den ærede Minister i at omtale Endringsforslaget under Nr. 5 som en Bagatel. Det kunde kun glæde mig, at den ærede Minister tog det fra den Side, da det viste, at han for sit Vedkommende ikke vilde gjøre nogen Modstand derimod; men jeg maa dog tillade mig at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at den Bestemmelse, han ved Betragtelsen af Udvalgets Forslag vilde komme til at fjerne, ikke heller nu findes i Lovforslaget. Der findes nu i Loven selv kun Bestemmelser for det Første i §